

คุณองป่วน ชวนปิ้งรัก

แสงอาทิตย์สาดส่อง ลมฤดูร้อน โบกสะบัด เข้าไปในหน้าต่างซึ่งเป็นกระจกใส.... ดงเจ็ดยี่สิบ และเสี่ยวหนันนั่งข้างหน้าต่าง เทียนไขสีลิปเล่มถูกปักอยู่บนเค็กวันเกิดสตรอเบอรี่ ดงเจ็ดยี่สิบพนมมืออธิษฐานขอพรภายใต้แสงเทียน พรข้อแรก ขอให้ทุกคนที่ฉันรู้จักมีความสุขภาพแข็งแรง ปลอดภัย เสี่ยวหนันไต่ยีนเช่นนั้นจึงแหงนเงยตี่ว่าเป็นพรที่ธรรมดาเกินไป จากนั้นเสี่ยวหนันก็บอกให้ดงเจ็ดยี่สิบขอพรข้อที่สองต่อไป พรข้อที่สอง สวรรค์ฉันไม่ใช่คนละโหมบโถมมาก ขอเพียงครอบครัวใช้หนี้หมดก็เพียงพอแล้ว เสี่ยวหนันไต่ยีนเช่นนั้นจึงกล่าวขึ้นมาว่าหนี้ที่บ้านเธอมากมายจริง ๆ สำคัญคือพรข้อที่สาม ดงเจ็ดยี่สิบขอพรข้อที่สาม พรข้อที่สาม ขอให้ฉัน.....เสี่ยวหนันไต่ยีนเช่นนั้นก็รีบพูดแทรกขึ้นมาว่าพรข้อที่สามห้ามพูดออกมา ถ้าหากพูดออกมาแล้วจะไม่สัมฤทธิ์ผล ดงเจ็ดยี่สิบจ้องไปที่เสี่ยวหนันด้วยใบหน้าที่ยิ้ม พรข้อที่สามขอมอบให้เสี่ยวหนัน เสี่ยวหนันตะลึง พรข้อที่สามเป็นพรที่สำคัญที่สุด เหตุใดจึงยกให้คนอื่น วันเกิดของฉันเพิ่งผ่านไป เธอเก็บพรข้อนี้ให้ตัวเองเถิด ฉันขอพรเองได้

ดงเจ็ดยี่สิบและเสี่ยวหนันเป็นเพื่อนรักกันตั้งแต่มัธยมปลาย เนื่องจากฐานะครอบครัวของทั้งสองเหมือนกัน วันเกิดอายุยี่สิบซึ่งเป็นวัยที่กำลังเบ่งบาน สำหรับคนอื่นแล้วต่างมีความรักกัน แต่พวกเขา กลับต้องทำงานหนักเพื่อหาเงินจุนเจือครอบครัว ทั้งสองให้ความช่วยเหลือกันและกัน ให้กำลังใจกันและกัน เมื่อใดที่ไม่มีเงินก็กินข้าวกล่องเดียวกัน แต่หากเมื่อใดที่มีเงินก็จะนำเงินไปเก็บออม ดงเจ็ดยี่สิบไม่ได้มีทุกข์ที่ต้องหาเงินเพียงอย่างเดียว เธอต้องทนแม่ค่า น้องชายที่พิการตาบอด นอกจากนี้ยังมีอาที่คอยสร้างปัญหา ด้วยเหตุนี้เองทำให้เธอมีภาระที่หนักอึ้ง ไม่มีวันใดที่เธอสงบสุขเลย มีเพียงเสี่ยวหนันที่รับรู้และช่วยแบ่งเบาภาระให้ดงเจ็ดยี่สิบ เสี่ยวหนัน ถ้าหากเธอไม่ให้ความช่วยเหลือ ป่านนี้ฉันต้องยอมแพ้ต่อโชคชะตาไปนานแล้ว ขอขอบคุณสวรรค์ส่งเธอมา ฉันไม่รู้ว่าจะขอบคุณเธออย่างไรดี มีเพียงพรวันเกิดเท่านั้นที่ฉันมอบให้เธอ เมื่อเป็นเช่นนั้น ฉันขอพรอะไรก็ได้ใช้

หรือ ไม่ แน่นอน พรช้อที่สามเป็นของเธอแล้ว

เสี่ยวหนั้นมองออกไปนอกหน้าต่าง จากนั้นเสี่ยวหนั้นก็บอกถงเจี๋ยตี้ว่า เริ่มต้นนับตั้งแต่นี้แล้วกัน ชายคนที่ลืบที่เดินผ่านหน้าพวกเราไป ขอให้เธอเดินไปขอหมายเลขโทรศัพท์ชายคนนั้น ถงเจี๋ยตี้ไม่คิดว่าเสี่ยวหนั้นจะมาไม่นี้ เสี่ยวหนั้นบอกถงเจี๋ยตี้ว่าเธออายุสี่สิบปีแล้ว ในแต่ละวัน ถ้าไม่ทำงานก็ต้องมีปัญหารุมเร้า ผู้ชายดี ๆ ถูกหญิงอื่นแย่งไปหมดแล้ว เสี่ยวหนั้น โอบบ่าถงเจี๋ยตี้ นับแต่นี้เป็นต้นไป บทเรียนชีวิตสำหรับอายุสี่สิบของเธอคือความรัก เธอจะได้รู้จักความรักเสียที ถ้าไม่รู้จักความรัก ให้ไปหาเพลงอุ่เยี่ย

เทียนมาฟัง

เสี่ยวหนั้นมองนาฬิกา ระวัง... ไป ถงเจี๋ยตี้พยายามขัดขวางเสี่ยวหนั้น แต่เสี่ยวหนั้นกลับไม่ฟัง พรช้อที่สามฉันกำหนดเอง ชายสวมใส่สร้อยคอทองคำ สักลายเต็มตัว เดินผ่านไป ถงเจี๋ยตี้ทอดถอนใจเมื่อชายคนนี้เป็นชายคนแรก เกมสนี่ช่างลุ้นระทึกเสียเหลือเกิน ชายคนที่เก่าเดินผ่านไป ถงเจี๋ยตี้และเสี่ยวหนั้นจับมือกันด้วยความตื่นเต้น เธอตื่นเต้นมากใช่หรือไม่ ต่อไปจะเป็นชายคนที่ลืบ เสี่ยวหนั้น ชายคนที่ลืบถ้าเป็นชายอ้วน ถงเจี๋ยตี้ยังไม่ทันพูดจบก็มีรถสองคันวิ่งผ่านหน้าพวกเธอไปด้วยความเร็วสูง จากนั้นก็มีรถตำรวจไล่กวาดตามจับรถทั้งสองคันนั้น เสี่ยวหนั้นและถงเจี๋ยตี้พากันวิ่งไปคู่มือได้ยินเสียงดังโครมขึ้นมา รถทั้งสองคันนั้นจะแย่งกันไปเกิดหรืออย่างไร ในที่สุดก็เกิดอุบัติเหตุขึ้นมา หญิงสาวสองคนมองหน้ากันด้วยความสงสัย สิ่งที่ยังสองคนอยากรู้ว่า

ชายคนที่ลืบเป็นใครกันแน่

ถงเจี๋ยตี้และเสี่ยวหนั้นพากันไปที่โรงพยาบาล ฮั่วเหยียนและฮั่วต้าซึ่งเนื้อตัวเต็มไปด้วยผ้าพันแผลอยู่ในห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาล คนทั้งสองจับจ้องกันและกัน เหตุใดจึง

เป็นพวกเขาและพวกเธอ ย้อนกลับไปเมื่อสามเดือนก่อน งานกาชาดถูกจัดขึ้น โดยห้าง
สกุลฮั่ว ลูกโป่งลอยเต็มท้องฟ้า คนจำนวนมากพากันมาร่วมงาน ดงเจี๋ยตี้และเสี่ยวหนั้น
ไม่ได้วางแผนขายของแต่อย่างใด ทั้งสองมีเพียงกล่องจับรางวัลเท่านั้น สลากที่จับขึ้นมา
นั้นไม่ใช่รางวัล แต่กลับเป็นการให้บริการ เสี่ยวหนั้นรับผิดชอบให้บริการผู้หญิง ส่วนดง
เจี๋ยตี้รับผิดชอบให้บริการผู้ชาย เสี่ยวหนั้นเรียกลูกค้าเก่ง ดงเจี๋ยตี้ทำได้ทุกอย่างไม่ว่าเป็น
งานบ้าน หรือแม้แต่ตัดผมก็ทำได้

ฮั่วเหยียนและฮั่วต้าทายาทรุ่นที่สองของสกุลฮั่วพากันเดินตรวจตามร้านต่าง ๆ
ให้บริการด้วยใจ อะไรก็ทำได้ เสี่ยวหนั้นถือกล่องจับรางวัลตะโกนร้อง ฮั่วต้าเดินผ่านมา
ขณะที่ฮั่วต้ากำลังจะล้วงเข้าไปในกล่องก็ถูกเสี่ยวหนั้นร้องห้าม คอยเคี่ยว ผู้ชายต้องจับ
กล่องใบนั้น ฮั่วต้าหยิบสลากใบหนึ่งจากกล่องของดงเจี๋ยตี้ สลากใบนั้นเขียนว่าแลกใช้
บริการหนึ่งสัปดาห์เป็นเงินเจ็ดพันเหรียญ ดงเจี๋ยตี้กล่าวขอบคุณฮั่วต้า ฮั่วต้าจ้องมองไปที่
สลากและดงเจี๋ยตี้ ช่างไร้สาระเสียเหลือเกิน ฮั่วต้าวางสลากลงบนโต๊ะ จากนั้นก็นำเงิน
เจ็ดพันเหรียญใส่กล่อง ฮั่วต้าจากไปโดยไม่ขอรับบริการ ดงเจี๋ยตี้เห็นเช่นนั้นจึงวิ่งตามไป
ไม่ได้ พวกเราจะรับเงินมาเปล่า ๆ ไม่ได้ ฮั่วต้าจับจ้องไปที่ดงเจี๋ยตี้ด้วยความฉงนทว่า
มีคนมอบเงินให้ก็ไม่ยอมรับ ถ้าเป็นร้านค้าอื่นก็พากันยิ้มร่าแล้ว ฮั่วต้าบอกดงเจี๋ยตี้ว่าไม่
ต้องการใช้บริการ ดงเจี๋ยตี้หยิบสลากใส่มือฮั่วต้า ไม่รับบริการก็แล้วไป แต่ขอให้เก็บ
สลากนี้เอาไว้ เดิมทีฮั่วต้าก็ไม่อยากเก็บสลากเอาไว้ แต่เมื่อเห็นฮั่วเหยียนและเหยียนซู่กำลัง
เดินมา ฮั่วต้าก็รีบนำสลากเก็บใส่กระเป๋าทันที จากนั้นก็รีบเดินจากไป

เหยียนซู่ร้องเรียกฮั่วต้า ทำให้ฮั่วต้าต้องหยุดรอ เหยียนซู่จับได้สลากคุ้มครอง เห

ยีนชูหยอกฮั่วเหยียนว่าจะให้คุ้มครองฮั่วเหยียน ฮั่วต้าซึ่งอยู่ข้าง ๆ รู้สึกอึดอัดมาก ฮั่วเหยียนก็จับสลากเช่นเดียวกัน แต่สลากที่ฮั่วเหยียนจับได้คือ แลกความรัก สามหมื่นเหรียญ ความรักแลกกัน ได้ด้วยหรือ ฮั่วเหยียนจ้องมองสลากด้วยความสงสัย เลี้ยวหน้าหันยืนย่นว่า สลากทุกใบที่หยิบขึ้นมา สามารถให้บริการได้ เหยียนชูจงงั้นท์ ความรักแลกกัน ได้ด้วย หรือ ถงเจี๋ยตี้หยิบสลากของฮั่วเหยียนมาดู สลากเขียนคำว่าแลกความรักด้วยลายมือของ เลี้ยวหนั้น นึกไม่ถึงว่าร้านค้ายังสามารถหาแฟนได้อีกด้วย ยิงนกนัดเดียวได้ถึงสองตัว ถงเจี๋ยตี้จ้องเลี้ยวหนั้นด้วยความโกรธ โดยที่เธอไม่รู้จะทำอย่างไรดี ฮั่วเหยียนหัวเราะ จากนั้นก็เขียนเช็คฉบับหนึ่งส่งให้ เงินยินดีจ่าย แต่ความรักต้องดูแลเอง เหยียนชูพึงพอใจ

คำพูดของฮั่วเหยียนยิ่งนัก

ถงเจี๋ยตี้และเลี้ยวหนั้นพากันมองคนทั้งสามเดินจากไป โชคดีที่สลากถูกเจ้าชาย หยิบได้ เลี้ยวหนั้น ช่างหาเรื่องเสียจริงๆ ใครว่าหาเรื่อง น่าเสียขายเหลือเกินที่ปล่อยให้ เจ้าชายหลุดลอยไป ถงเจี๋ยตี้หยิบเช็คขึ้นมาดู บนเช็คมีลายเซ็นฮั่วเหยียนปรากฏอยู่ ถงเจี๋ยตี้จ้องมองด้วยความหวัง แต่สิ่งที่ถงเจี๋ยตี้รู้แก่ใจก็คือเธอไม่ใช่เจ้าหญิง

หลังจากที่งานกาชาดผ่านพ้นไป พวกเขาอยู่กันคนละโลก ไม่มีโอกาสได้พบกัน อย่างแน่นอน นึกไม่ถึงว่าสวรรค์ได้ลิขิตให้พวกเขาได้พบกันอีกครั้ง ทั้งสองคน ใครเป็นคนขับรถ ฮั่วเหยียนและฮั่วต้ามองหน้ากัน โดยไม่ตอบคำถาม เลี้ยวหนั้นกลับถามจีเพื่อ คาคั่นเอาความจริงจากคนทั้งสอง เลี้ยวหนั้น แล้วก็แล้วกัน ไปเถิด ถงเจี๋ยตี้ร้องทัก พวกเขาสองคนเป็นผู้หญิงที่น่ารำคาญเสียเหลือเกิน สำคัญมากเพียงใดถึงต้องการรู้ว่าพวกเราสองคนใครเป็นคนขับรถ เลี้ยวหนั้นตอบด้วยความมั่นใจว่าใช่ พวกคุณทั้งสองคน ใคร

เป็นชายคนที่ลึบกันแน่

ฮั่วต้าได้รับบาดเจ็บที่ขาต้องเข้าเฝือก ฮั่วเหยียนฟกซ้ำคำเจียวเท่านั้น เหยียนชู่มาถึงห้องฉุกเฉิน เธอก็ตรึงใจเข้าหาฮั่วเหยียนด้วยความเป็นห่วง ใจของฮั่วต้าเจ็บปวดยิ่งกว่าบาดแผลที่ขาเสียอีก ฮั่วต้ามอบหมายเลขโทรศัพท์ให้ถงเจี๋ยตี้ คุณต้องเป็นชายคนที่ลึบอย่างแน่นอน คุณเป็นคนขับรถแน่นอนถึงได้รับบาดเจ็บที่ขาเช่นนี้ ถงเจี๋ยตี้ได้รับโทรศัพท์ ฮั่วต้าหยิบสลากที่เขียนว่าแลกเปลี่ยนบริการหนึ่งสัปดาห์ออกมา จากนั้นก็มอบให้ถงเจี๋ยตี้ ฮั่วเหยียนเห็นพฤติกรรมของฮั่วต้า จึงอดสงสัยไม่ได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกันแน่ เธอรับเงินนั้นแล้ว มันขอรับบริการไม่ได้หรืออย่างไร ฮั่วต้าชี้ไปที่ขา โดยต้องการคน

รุ่งขึ้นถงเจี๋ยตี้ไปที่บ้านสกุลฮั่วด้วยจิตใจที่อยากดูแลฮั่วต้า แต่เธอกลับถูกฮั่วต้ากั้นแกลังสารพัด สำหรับถงเจี๋ยตี้ไม่มี วันใดที่เลวร้ายกว่านี้อีกแล้ว ฮั่วต้าซึ่งแอบหลงรักเหยียนชู่มานานแล้ว หลังจากที่ฮั่วเหยียนปรากฏตัวขึ้นมา เหยียนชู่ก็มีใจให้ฮั่วเหยียน ทำให้ฮั่วต้าต้องสูญเสียเหยียนชู่ไป ฮั่วต้าทำได้เพียงใช้มิตรภาพปกปิดความรักที่มีต่อเหยียนชู่ ฮั่วต้าเจ็บปวดเมื่อเห็นฮั่วเหยียน ไม่ได้รับรู้ถึงความรู้สึกที่ เหยียนชู่มีให้ สิ่งทีเลวร้ายคืออุบัติเหตุที่เกิดขึ้น ได้ทำลายความฝันในการเป็นนักแข่งรถของฮั่วต้า สำหรับฮั่วต้าแล้ว ช่วงเป็นความเจ็บปวดที่ยากจะบรรยาย เนื่องจากต้องดูแลฮั่วต้า ทั้งยังต้องทำงานที่ห่างสรรพสินค้าอีกด้วย ฮั่วเหยียนจึงเมตตาส่งเธอกลับบ้าน หลังจากที่ถงเจี๋ยตี้ได้พูดคุยกับสองพี่น้องสกุลฮั่วแล้ว ทำให้เธอพบว่าสองพี่น้องคิดอย่างไรต่อกัน ที่แท้มีสาเหตุมาจากเธอนั่นเอง เธอคนนั้นก็คือเหยียนชู่ เธอที่ทำให้สองพี่น้องต้องผิใจกัน แม้ว่าถงเจี๋ยตี้ถูกฮั่วต้าใช้งานสารพัด แต่เธอก็ไม่ปริปากบ่น ถงเจี๋ยตี้พบว่าฮั่วต้าต้องการเป็นที่สนอกสนใจ เหมือนเด็กที่ต้องการความรัก ราวกับว่าถงเจี๋ยตี้สัมผัสได้ถึงความอ้างว้างที่ซุกซ่อน

อยู่ในใจของฮั่วต้า ก็สมควรแล้วที่เหยียนซูไม่ให้ความสำคัญกับคนที่น่ารำคาญเช่นฮั่วต้า เหยียนซูไม่ได้ตาบอด เธอเลือกฮั่วเหยียนก็ถูกต้องแล้ว ถงเจี๋ยตี้ เธอพูดอะไร เธออย่าคิดว่าเธอไม่มีสมอง ฉันจะเห็นใจเธอเช่นนั้น ทุกครั้งที่ถงเจี๋ยตี้และฮั่วต้าทะเลาะกันนั้นมีสภาพเหมือนคนปัญญาอ่อนทะเลาะกับคนไร้สาระ ฮั่วต้าซึ่งเอาแต่ใจตัวเองนั้น แรกเริ่มเดิมทีนั้นก็ไม่ถูกชะตาถงเจี๋ยตี้สักเท่าใดนัก แต่นานวันเข้า ไม่รู้ด้วยสาเหตุใด ความรู้สึกที่ฮั่วต้ามีต่อถงเจี๋ยตี้ก็เปลี่ยนไป ถงเจี๋ยตี้มีความสำคัญต่อฮั่วต้ามากขึ้นทุกที

หนึ่งสัปดาห์สำหรับการให้บริการของถงเจี๋ยตี้กำลังจะหมดลง ฮั่วต้าจับจ้องไปที่ถงเจี๋ยตี้ซึ่งกำลังเก็บกวาดทำความสะอาดบ้านซึ่งวันนี้เป็นวันสุดท้ายของการทำงานของเธอ ก่อนที่ถงเจี๋ยตี้จะจากไปนั้น ฮั่วต้ารู้สึกอาลัยอาวรณ์ไม่อยากจะให้ถงเจี๋ยตี้จากไป ฮั่วต้ำนำเฟือกที่ถอดออกมาแล้วนำกลับไปใส่คังเดิม โดยอ้างว่ายังไม่หายดี ขอให้ถงเจี๋ยตี้อยู่ดูแลต่อไป แต่นึกไม่ถึงว่าถงเจี๋ยตี้กลับจากไปโดยไม่ใยดี

ความสัมพันธ์ของถงเจี๋ยตี้กับสองพี่น้องสกุลฮั่ว เดิมทีควรจะสิ้นสุดลงเพียงเท่านี้ แต่สวรรค์กลับเพ็งลิจิตใจให้เริ่มต้น บ้านของถงเจี๋ยตี้ถูกตามทวงหนี้ แม่ของถงเจี๋ยตี้พาเจียฮุยหลบหนีลงใต้ ทำให้ถงเจี๋ยตี้ต้องอยู่ที่ไทเปตามลำพัง หลังจากที่ต้องเผชิญมรสุมมากมาย ในที่สุดเธอก็มีที่ซุกหัวนอน อาของถงเจี๋ยตี้เข้าใจผิดถึงความสัมพันธ์ของถงเจี๋ยตี้กับสองพี่น้องสกุลฮั่ว ดังนั้นจึงใช้เรื่องนี้แสวงหาผลประโยชน์ อาของถงเจี๋ยตี้แอบถ่ายรูปถงเจี๋ยตี้และฮั่วต้าเอาไว้ จากนั้นก็นำรูปถ่ายไปรีดไถฮั่วเหยียน ฮั่วเหยียนโกรธมากที่ถูกรีดไถ ทำให้ฮั่วเหยียนเข้าใจผิดคิดว่าการที่ถงเจี๋ยตี้ใกล้ชิดกับฮั่วต้านั้นมีเป้าหมายที่เงิน ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้ฮั่วเหยียนดูถูกเหยียดหยามถงเจี๋ยตี้ต่อหน้าผู้คน

เมื่อเห็นถงเจี๋ยตี้ในสภาพที่เศร้า โศกเสียใจ นับเป็นครั้งแรกที่ฮั่วต้าทำบางอย่าง

เพื่อองเจียตี้อ้วตำช่วยสลายความเข้าใจผิดที่ฮ้วเหยียนมีต่อองเจียตี้อองเจียตี้อ้วช่วยค้นหา
กั้นบั้งของหัวใจให้ฮ้วเหยียน ทำให้ฮ้วเหยียนรู้ว่าอะไรคือสิ่งที่เขาเสาะแสวงหา
สำหรับฮ้วเหยียนแล้ว ไม่สามารถเสาะแสวงหาความเป็นตัวเองจากบ้านสกุลฮ้วได้เลย
แต่เมื่อใกล้ชิดกับองเจียตี้อ้วเหยียนกลับสัมผัสได้ถึงความอบอุ่น ฮ้วเหยียนคิดใคร่ครวญ
ถึงความสัมพันธ์ของเขากับเหยียนซุ่ขึ้นมา.... คนหนึ่งเป็นเจ้าชายที่มีรักแท้ ส่วนอีกคน
เป็นชายพิการเจ้าอารมณ์ โดยตรรกวิทยา องเจียตี้อ้วสามารถเลือกได้โดยไม่ต้องลังเล แต่นึก
ไม่ถึงว่ากลับเป็นการสร้างความลำบากให้องเจียตี้อ้วเป็นอันมาก ติดตามชมเรื่องราวความ
สนุกของซีรีส์ คุปองป่วน ชวนบั้งรัก ได้ทางช่อง 3 ออกอากาศทุกวันวันเสาร์ เวลา 01.00

น. และ วันอาทิตย์ เวลา 0.30 น.